

1994-ben költöztem Lovasberénybe. 12 évig jó viszonyban voltunk a szomszédokkal. Igen az újságíró is leírta, hogy valami eltörött. Úgy gondolom, hogy mindenki feleljen azért amit tett, vagy tenni elmulasztott. Akkor ismeri meg az ember a társát, barátját vagy szomszédját igazából, amikor van egy helyzet és azt, hogy reagálja le.

Egy észrevétel: az újság megjelenésének napjától 5 napra eltűntek a szomszédok...

A valótlan tartalmú okiratok (a szennyvízszippantásokról szóló szállítólevelek) bíróságon való felhasználása hamistanúzás, amit a törvény büntet. Ez megállapításra is került az ügyészség részéről, de nem én vagyok az ügy sértettje. Akkor ki az? Károsultja vagyok az ügynek, az tény.

A hamistanúzás meg nem állapítása bíróság részéről, döntést befolyásolt. Lehet más ítélet születik, ha ezt a bíróság megállapítja. Többször kértem, de nem vették figyelembe.

Az aláírási ügy utolsó tárgyalására - nem szándékosan - nem mentem el.

Ahol az ügyvéd is alperes, oda lehetetlen jogi képviselőt találni. Ezt ki is használta az érintett ügyvéd, a tárgyaláson személyeskedésbe vágott bele, és ezt a bíró engedte.

Ellentmondások:

1. Beadványukban az szerepel, hogy a felső öt szomszédtól és az alsótól folyik hozzám a szennyvíz (kettőben nem is laknak). Őket kikerülve folyik a szerelőaknámba a szennyvíz.

A szakértő a szerelőakna megfúrásakor megállapította, hogy a szomszédtól jön a szennyvíz, ezért nem is küldte be a laborba a mintát, ami a fúrószáron volt.

2. A bíróságon nyilatkozták a szomszédok, hogy nem tudják a pincéjüket használni, mert állandóan vizes, akkor miért újították fel az aljzattól a tetőig. Az, hogy a közterület (járda) alá is terjeszkednek az nekik természetes.

3. Szomszédasszony egyik hatósági szemle előtt azt nyilatkozta, hogy olyan csúnya a melléképületem fala az alapnál. Mire a szemle következett addigra eltűntették a felázás nyomait. Előzőleg szó nélkül rábetonoztak a falamra. Jelenleg ott egy vízgyűjtő vályút alakítottak ki azzal, hogy a hatóság kötelezésére a falamtól 40cm-re elbontatták velük a térbetont. A kerítés lábázatot már nem, és így a csapadékvíz odafolyik a falamhoz, szivárog le a víz az alap alá és a szerelőaknába. Ez a területemen van, de már a földmérő által leütött karót is kiszedték. Ezt is lehet?

4. Az építési szakértő véleményét teljes mértékben elutasították, mert Ő leírta, hogy a gyakori szippantásokkal kiránthatják az épület alól a talajt (ha szabályosan lett volna megépítve a szikkasztó, akkor ez a veszély nem állna fenn) Több alkalommal bejött a szennyvizük a szerelőaknába és most azért nem szippantanak, - nyilatkozták a jegyzőnek -, mert féltik az ingatlanomat. Ha szippantani kell, akkor elfogadják a szakvéleményt, egyébként meg teljes mértékben elutasítják.

5. Telekhatár kérdése: a telekhatár 80 cm-es hibahatáron van - mondta a szakértő szóban, csak az a kérdés, hogy ki melyik oldalon van a határnak. Ketten fizettünk szakértőt ők is külön, és én is. Ugyanakkor a bírósági beadványukban hivatkoztak arra, hogy az nekik nem lenne jó, ha a telekhatár egyben jogi határ lenne, mert érintené az ingatlanukat. Közben a földhivatalból eltűnt az 1970-es kitzúzési okmány, mely az új felmérés adatait tartalmazta, ezt már a szakértő sem kapta meg.

A II. fokú bírósági ítélet is kimondja, hogy zárt szennyvíztárolóban kell tárolniuk a szennyvizet és azt a szikkasztót, ami az épületem mögött van azt meg kell szüntetni 90 napon belül. 4db szikkasztójuk van. Az ítélettől eltelt már 17 hónap, és még nincs vége az ügynek. A helyi hatóság ennek ellenére határozatban engedélyezte az egyedi tisztító művet barázdás elszivárogtatással, azaz felülbírálta a bíróság döntését. Ennek fellebbezése és a kormányhivatal válasza még 3 hónappal megnövelte az átfutás idejét. Időhúzás a cél? Ezek után tartályt telepítettek. Azt, hogy van bekötve a csőcsonk és a tartály víztartása megfelelő azt senki nem állapította meg a telepítés után. A gyártó és a telepítő nyilatkozik arról, hogy a gyártást követően kétszer is ellenőrizték a tartályt, megfelelőnek találták.

Az ügyvédem és a jegyző is kérte, hogy az általam megbízott szakértő legyen jelen a telepítés befejezésénél, hogy meggyőződhessen a szabályos telepítésről, de ezt nem tették lehetővé a szomszédok. Az újságírótól tudtam meg, hogy beüzemelték a szennyvíztároló tartályt. Ha annyira szabályos minden, akkor megnyugtató lett volna az ellenőrzés lehetőségét biztosítani, mivel érintett vagyok a fent említett dologban. Miért tart az eljárás 10. éve?

A helyi hatóság meggyőződés nélkül elfogadta a telepítést. Ezért ismét fellebbeznem kellett, amire nem lett volna szükség, ha az ellenőrzés megtörténik. Nagyon gyorsan betemették a tartályt. Miért nem hajlandók együttműködni?

A per, a szakértői díj, szigetelési és egyéb költségek, ügyvédi költség több mint 2 millió Ft eddig, 9 éves hatósági és bírósági eljárás, egy szívroham, 10 év az életemből és az ingatlanom még nincs biztonságban. Még nincs vége az ügynek, mert a bírósági ítéletnek csak részben tettek eleget.

A polgármester úr próbált egy egyeztető tárgyalást összehozni, de a szomszédok erre sem voltak hajlandók. Én viszont elmentem annak idején arra az egyeztető tárgyalásra, amit a lányuk szervezett a Székesfehérvári Építési Hatóságra....Aminek az eredménye az volt néhány soros levélben, hogy majd jók leszünk ezután és sűrűbben szippantattunk. Persze nem így lett. A jegyző többször felszólította őket, de csak néha szippantattak. Főleg az I. fokú ítélet után.

Próbáltam segítséget kérni az egyháztól, az alpolgármester asszonytól, a képviselő testülettől, eddig érdemben nem kaptam. Amit a bíróság nem oldott meg, annak egyéb jogi úton próbálok érvényt szerezni.

Azt a pénzt, energiát, időt, ami eddig erre az ügyre ráment, sokkal hasznosabbra is lehetett volna fordítani. Csak békét szerettem volna, és az ingatlanomat biztonságban tudni. Az első oldal elején leírtak szolgálták volna a békés megoldást, 2006-ban is ezt szerettem volna és ma is ezt mondom.

Csak embernek kellene maradni és mások jogait tiszteletben tartani, akkor sok mindent meg lehetne oldani. Tizedik éve küzdök a házamért, a nyugalmamért.

Lovasberény, 2016. február 10.

Köszönöm figyelmüket, Papp Sándor